

Պարույր Սևակ

Ես այնպես հեշտ էի տարվում

Ես այնպես հեշտ էի տարվում,
Ես այնպես հեշտ էի վառվում,-
Իմ թելած ասեղի վրա
Հուլունքի պես էին շարվում:
Եվ հանկարծ... ես՝ վաղո՛ւց հանգած,
Վառվեցի և ի՛նչ - քո սառցից...
Հե՛յ գիտի. ծովերից անցա
Ու հանկարծ... խեղդվեցի առվում:

17.III.1956թ.

Մոսկվա